

[Ingerlise Koefoed]

Begrundelse

Kvinfo's leder i mange år er som bekendt gået af, og samtidig er Kvinfo blevet gjort til en permanent institution. Det er påtrængende nødvendigt, at den bestyrelse, der skal udpege den nye leder af Kvinfo, nedsættes snarest.

Svar (2/3 87):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Kulturministeriet har den 4. februar 1987 efter aftale med den fungerende leder af Kvinfo-Centret rettet henvendelse til de institutioner, som skal udpege medlemmer til bestyrelsen.

Bestyrelsen vil blive nedsat, så snart medlemmerne er udpeget. Det må påregnes, at der går nogen tid, førend alle medlemmer er udpeget, og ministeriet forventer derfor ikke, at bestyrelsen kan være nedsat før tidligst i april måned 1987.

Spm. nr. S 733Til *socialministeren* (20/2 87) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren oplyse, om den tolkebestand på grund af døvhed, som ministeren omtaler i sit svar på spørgsmål nr. S 647, også omfatter tolke, som er uddannet specielt til at støtte døvblevne?«

Svar (4/3 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Den ny tolkeuddannelse omfatter i princippet uddannelse i enhver form for tolkning over for hørehandicappede. Hovedvægten ligger på tegnsprogstolkning, men der undervises også i håndalfabet og mund-håndssystem. De pågældende tolke vil dog ikke få en sådan træning i mund-håndssystemet, at de i noget videre omfang kan optræde som tolke over for døvblevne.

Har de ca. 1.200-1.500 personer, der som voksne er blevet døve på grund af sygdom, ulykkestilfælde og lignende, brug for tolke, er det tolke, som kan mund-håndssystem, idet de døvblevne normalt ikke lærer sig tegnsprog, sådan som det er tilfældet med personer, som er født døve eller svært tunghøre.

Med henblik på en bedre tolkebestand til de døvblevne pågår der for øjeblikket drøftelser mellem Landsforeningen for Bedre Hørelse og Undervisningsministeriet om en særlig uddannelse af mund-håndssystemtolke og skrivetolke. Skrivetolke er tolke, som skriver ned på maskine, hvad der bliver sagt til den hørehandicappede. Dette gengives på en skærm, som den hørehandicappede kan aflæse, medens der bliver talt.

Det skal bemærkes, at behovet for tolkebestand over for den nævnte personkreds som regel ikke er lige så påtrængende som for døve, som kun forstår tegnsprog. Døvblevne er vokset op med og har lært det danske sprog som alle andre borgere og behersker derfor sædvanligvis det skrevne sprog på lige fod med andre. Hertil kommer, at den pågældende gruppe i mange tilfælde har lært mundaflæsning og kan støtte sig hertil. De døvfødte og dermed ligestillede har deres eget sprog - tegnsproget - og behersker ofte det nationale sprog mindre rutineret i skrift og i tale. Det betyder ikke, at de ikke kan lære det danske sprog, men de lærer det på en anden måde, og da deres egentlige sprog er tegnsproget, er tolkebehovet størst her.

Principperne for ydelse af tolkning og betalingen heraf er de samme, hvad enten det drejer sig om tegnsprogstolkning eller tolkning i mund-håndssystemet eller anden tolkning over for hørehandicappede. Formidlingen af tolkebestanden foregår derimod på forskellig måde, idet den statslige specialkonsulenttjeneste for døve og svært tunghøre formidler tegnsprogstolkning. Tolke i mund-håndssystemet rekvireres gennem Landsforeningen for Bedre Hørelse, som har påtaget sig denne opgave.

Spm. nr. S 734Til *indenrigsministeren* (20/2 87) af:

Collet (KF):

»Vil ministeren sikre, at psykisk afvigende personer, der opholder sig på Amtshospitalet i Vordingborg og lignende hospitaler, og som af hospitalet anses for ekstremt farlige for deres omgivelser, ikke får mulighed for at færdes uden for hospitalet undtagen under betryggende opsyn?«

Begrundelse